

השלטון ולבית-המדרש

בקורא ותיק התרשמתי עמוקות ממאמרו של אורי אבנרי, "התיק הסודי" (העולם הזה 1224), בקשר לפרשה.

במאמר זה מאשים הכותב, בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים, את מר בן גוריון במתן ההוראה לעסקי-הביטוח, ואת משה דיין ואת רים כמעשי זיוף, הונאה ועוד.

משעים אלה, אם אמת הם, כפי ש"טוען הכותב, אין לעבור עליהם בשתיקה. התמטרות או פוטורים של ראשי הממשלה, דיין והרצוג, אינן בהם דין. יש להעמידם לדין, ובמידה וימצאו אשמים ב"מעשים פליליים אלה, ייביים יהיו לנתת את הדין, ואפילו אם יהיה זה כרוך במאמר מפורש.

לעומת זאת, אם טענותיו של אבנרי הן שקר, אם מצלל הוא את העובדה ש"לרשותו עמד עתון אשר רבים קוראים בו ואוהדים אותו — אחר דינו של אורי אבנרי, והוא: להישפט ולרצות את עוונתו בבית-המדרש, במשך תקופה מסוימת. אם קיים צדק בארץ זאת, נשארת ברירה אחת בלבד: בוגדונו למאמר ואורי אבנרי וידידיו לשלום — או אכיזרי וידידיו למאמר, ובוגדונו — הלאה בשלום.

שלמה אביגד, ראשון-לציון

בכל כתבותיכם בענין הפרשה שכתבתם רק דבר אחד: המאבק בין בוגדונו ו"י" כיון לא התחיל בנקודה זו, אלא במאבק על השלטון המעשי במדינה. כאשר טען מר לבון כי "ההסתדרות היא מעל ה"מדינה", וכי אין ההסתדרות חייבת לקבל את מרות המדינה. כלומר: קומוניזם פשוט כמשמעותו.

העובדה שנערכה מלחמה בארץ בין שני דיקטטורים, היא העיקרית.

מאימתי הפכתם להיות מניני הקומרניזם?

קורא, אישם

מאימתי הפסקתם להכות את אשתך? בכל המדינות הקומוניסטיות, עומדת המדינה מעל להסתדרות הפועלים, ואין ההסתדרות מהווה אלא זרוע מבצעת של המדינה.

אחד שהפך לאוהדו של לבון בשבעות האחרונות, אני רוצה לשאול את מר לבון: "שאלה פשוטה: האם ידע או לא ידע כי מדינת "כור" מועברת לידי הרצוגים הנרי מנייס (העולם הזה 1225)?"

אני בעצם לחשובה בורה מר לבון? י. נתן, תל-אביב

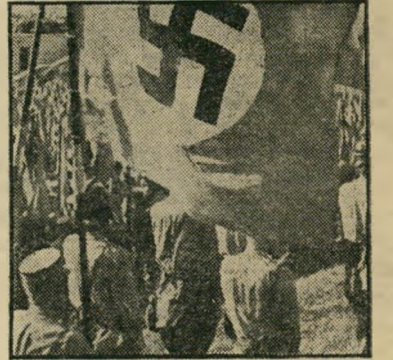
שיחורר כיוסא ריאס-הממשלה משיבת-הנפש של בוגדונו, יביא לנו בכנסיה, בין יתר המתנות, גם את הפלבינה, שהומלצה עלי ידי ועדת מומחים — ושבוגדונו, שונא ה"סינימאים", אסר אותה עלינו.

חיהו למכתבו של קוראכם הנכבד, אליהו מצערה, מרחובות, שציון כי החליט לוותר על העישון בשבת כאות הקרה למפלגת הדית-הלאומית, על שהחליטה שלא להצטרף לקואליציה (העולם הזה 1224). אם הכותב הנכבד וחבריו רואים כמפלגה ה"נ"ל את דרכם, יצטרפו נא אליה כיום ההכרעה. מ. פ., רחובות

אונזר קאמפף

במשקנו אין העולם הזה לינאלי כל-כך. אך אני רוכשו לעיתים תכופות, על מנת לראות את ארצנו במשפטיים קצת שונות, ולעיתים די צודקות.

אך בקוראי את העולם הזה (1223), מטש אחזנתי וזועה. כיצד יכולים אתם לפרסם תמונה זו של הפרט, "מיין קאמפף", ולכתוב

"מיין קאמפף"

בשורה תאומה לה, עלינו להבטיח כי הדבר לא יקרה בישראל? אפשר לחשוב שהנה מחר הופכים מנהיגינו לנאצים? לעיתים מעריץ אני את מאמריו של אורי אבנרי, כמו "אייכמן — איש ותקופתו" ועוד, אך הפעם, אילו היה נופל ליד, משה אייזיקס יודע אם היה יכול לכתוב עוד אייזיקס בחייו, יבוש לו.

אייכמן חייבים לפרסם ואת בסדרו ה"מכתבים". א., דואר גלבוע

עוד תהיה לאיש-הגלובע ההזדמנות. העורך ייכנס לעובי הקורה של שאלה זו בספרו עלב הקרס, העומד להופיע בעוד שבוע.

אחותי-עמים ברכבת שרים

זו תשובתי למכתבו של מואר קאסם מכפר רמה (העולם הזה 1223), בו טען כי שיקרתי כשכתבתי שאחיו, עזאם קאסם, העמיד פני יהודי כדי ללכת עם בנות יהודיות, לפני שעבר את הגבול (העולם הזה 1221).

ובכן מואר: אני מאוד מצטערת, אבל מה שאתה אומר זה שקר גדול. הוא באמת חי בשם ברזי. אתה צריך באמת לבקש את סליחתך, מאחר ואני יודעת את הדבר באופן סודי. אם היית יודע את שמי האמיתי, או היית מתבייש לכתוב כך, כי אתה כבר ביקרת בביתי, יחד עם אחותך המורה. אקווה שתדע לנקוט בדיבורים קצת יותר יפים.

לאחרי מניע עוד יותר גרוע ממה ש"איחלתי לו", כי אנתנו היהודים נתנו אמונה בכס — לשווא. בושח וחריפה כפולה.

אם תרצה, אני מוכנה לשלוח לך את תמונתו של עזאם קאסם, עם התיקתיירו מאחור, בשם ניסן אברמוביץ. וכדי לרמז לך מי אני, השופטת את אחיו: "איר" היה בלונגה-פארק, וביחוד ברכבת-השרים?" מרים אלימלך, באר-שבע

כדי לחסל אחת ולתמיד את הוויכוח בין הקוראה אלימלך והקורא קאסם: נא לשלוח למערכת את התמונה הנדונה.

דיוקן בשחור-לבן

סיפור האישי של המורה דליה רוס (העולם הזה 1225), משכנע רק בחלקו. אין ספק כי יחסה אל האפי

רוס

אחת, ומייליסוד, יש, אימא, להצטער על כך שהיא סוענת, לרעתו פתור סילוף הרקע, כאילו באו פיטוריה כתוצאה מידידותה לאפריקאי.

יונה פיק, הרצליה

במילה אחת: סקנדליה

אסתר גלעדי, טבריה

קראתי בעיון את דברי אנשי מנחמיה המאשימים את דליה (העולם הזה 1225). יתכן שכל האשמות שלהם נכונות. אך דבר אחד ברור לי: כל הסיבות הצודקות האלה לא היו מביאות לפיטורי דליה, לולא עלייתה עם אפריקאי שזיעעה את הנשמות הטובות של מנחמיה.

שולמית נידר, חיפה

טענות אנשי מנחמיה, מזכירות קצת את הפסוק: "כמה מן החברים חכי הטובים שלי הם יהודים, אבל...". הרמן לויט, תל-אביב

הצניפה השביעי

אני מצטרת בשתי ידיים למכתבה של חיה הררית (העולם הזה 1225), בפרט כי עניין התחברותכם. כמה מן החברים חכי הטובים תורו שאחם די צבועים, "כלי מורא וכלי משואפנים", ובתשובות מחוכמות לא חמיד אפשר להסוות את האמת.

א. הררוב, חיפה

אבל מותר לנסות, לא?

אני חושב שנחפזתם לתת לנברת הררית את הרשות לייצג את ישראל כפרט, "סל" מה", ולבצע בו את הסטריפסיו התיסטורי של שבעת הצעפים.

אני מציע: תמנה המערכת הברשומטים של 12 קוראים, שייבחרו בהנדרלה, ותוספו הנברת הררית, לבצע את הריקוד בפניה. הועדה תחליט אם זה בסדר.

למרות שאני פוריסאני, אני מתנדב. דני גרמן, רמת-גן

מעשה בקורא בשם דן,

שדוקא היה פוריסאן.

אך למען הצל

את כבוד ישראל —

להוריד צעפים הוא מוכן.

איך נתפס אייכמן?

אני מוחה בכל תוקף נגד טענתה הכוזבת של הנברת לילי גלילי, כאילו תפסה היא את אייכמן, בעזרת השבועון "ראיון" (העולם הזה 1225).

זה היה נכח: יום אחד הלכתי באחוב בכאונס איירס, ומי אני רואה, אלא לא את מיועדנא ארולף? למולי הייתה עמי משי קפת. הסתכלתי באייכמן דרך המשקפת. בי צורה המוכה, כך שהפך קטן מאוד. וכדי קטן, תפסתי אותו בין שתי אצבעות והכתי נכתי אותו לקופסת נפרורים. חזרתי במסוס הראשון של "אלעז" (פרט זה הוא לא למירסוס!) ומסרתי אותו לשוויבית. עכשיו מסתכלים בו רק דרך משקפת בלתי חפוכה, כך שהוא נורא גדול ולא יכול לצאת דרך חור המנעול.

ניאל אוקמני, ראשון-לציון

הברנדי המשובח ביותר

הסוכנים הכלליים:

חב' הכרם בע"מ, רח' לילינבלום 19, ת"א, טל. 65396